

ROSKILDE STIFT - MARTS 2024

PALLADIUS

En særudgivelse til Stiftsdagen 2024

ULLA THORBJØRN HANSEN

”Forbundne, forpligtede
– for kristendom”

2

CHRISTOFFER EMIL BRUUN

”Menighedsråd styrker
fællesskabet og giver horisont”

4

EVA STEENSIG

”Den største dødssynd
er at spille folks tid”

8

Forbundne, forpligtede – for kristendom

Vi er en del af noget større. Et fællesskab, hvor vi er forbundne og forpligtede. Det mindede kong Frederik os om i sit valgsprog og det får vi endnu en gang at se, når der til efteråret bliver afholdt menighedsrådsvalg i hele landet.

Tekst: Ulla Thorbjørn Hansen, biskop over Roskilde Stift

P

å Stiftsdagen '24 varmer vi op til menighedsrådsvalget.

For første gang er vi i Køge. Køge Kirke har været købstadens faste klippe gennem 700 år. Kirketårnet er nemlig dateret til 1324! Derfor fejrer Køge Kirke sit 700-års jubilæum i år. Byens rige historie kan den takke sin placering ved Køge Bugt for. Bugten bød på sildefiskeri og handel. Kirkens

skytshelgen er da også Sankt Nikolaus, der er de søfarendes beskytter.

På årets stiftsdag har vi valgt overskriften *forbundne, forpligtede – for kristendom*, for på den måde at sætte fokus på menighedsrådsvalget til efteråret. I dette nummer af Palladius kommer sociologen Eva Steensig og historikeren Christoffer Emil Bruun med deres bud på emnet *forbundne, forpligtede – for kristendom*, ved at sætte spot på individ og fællesskab med afsæt i netop menighedsrådsvalget.

Valgforsamlingen finder sted den 17. september og allerede den 14. maj kan man komme til offentlige orienteringsmøder i alle sogne, hvor man kan høre mere om, hvad det vil sige at blive valgt ind i et menighedsråd. Så

invitér endelig naboer, venner og bekendte med! (I pastorater med flere menighedsråd kan der være tale om en anden dag for enkelte menighedsråd).

Hvorfor fortæller jeg det her? Det gør jeg, fordi det er et par vigtige datoer, som vi skal have råbt ud fra tagene.

En sjælesørgisk rejse

Forbundne, forpligtede, for Kongeriget Danmark. Sådan lyder Kongeordet. Kongen er forbundet med hele sit kongerige: Danmark inklusive Færøerne og Grønland. I Roskilde Stift er vi som menighedsråd, præster og kirke også forbundne lokalt på sogneplan. Samtidig er vi en landsdækkende folkekirke med en lang historie. En kristen kirke med en fælles tro.

Her i Roskilde Stift sker det under overskriften: *Kirke i vor tid. En sjælesørgerisk kirke*. Det har været en rejse at nå frem til denne overskrift. Jeg er også på rejse i bogstavelig forstand sammen med stiftsrådets formand Bodil Therkelsen og stiftsrådsmedlem Henrik Danielsen, idet vi er begyndt på en rejse rundt i stiftet

med besøg i alle 12 provstier. Og på hvert besøg er vi blevet taget godt imod og udfordret. Tak for det.

På vores fælles rejse bliver vi klogere på Sjælesorgens Kirke som en del af vores forståelsesbillede. For sjælesorg er ikke et luftigt begreb. Ja, sjælesorg er en samtale med præsten, når livet gør ondt.

Men sjælesorg er meget mere end det: det er et udtryk for sjæleomsorg. En medlevende kirke for hele mennesket i glæde og sorg, til hverdag og højtid. En sjælesørgerisk kirke i vor tid rummer sagt på en anden måde alt dét, der er i trekanten og mere til. Det er den sjælesørgeriske kirke. Fortsat god rejse!

Den sjælesørgeriske kirke

Kirken står på tre grundpiller: Kristusvidnesbyrd, tjeneste (fx socialt arbejde) og fællesskab. Alle tre er nødvendige på samme måde som de tre ben på en malkeskammel. Mangler det ene ben, så vælter skamlen – eller kirken. Midt i trekanten har vi alt fra Bibel og salmer til pilgrimsvandring og teologisk voksenundervisning. Tegner vi en cirkel rundt om trekanten og kalder det hele "Sjælesorgens Kirke", så er det med til at understrege, at sjælesorg er en dimension, som må præge alle sider af kirken.

Menighedsråd styrker fællesskabet og giver horisont

Tiden præges mere af individualitet end af fællesskab – og aktiv dødshjælp vil kun styrke denne forkerte udvikling. Det mener Christoffer Emil Bruun, der er historiker, trosredaktør på DR og medlem af sit lokale menighedsråd – en institution, han betragter som et af vores samfunds største og vigtigste fællesskaber.

Tekst: Marie de Fine Licht

Foto: Torben Eskerod

F

or omkring 20 år siden stillede Christoffer Emil Bruun for første gang op til et menighedsrådsvalg og blev valgt ind. Dengang var han i slutningen af 20'erne, lige blevet far og begyndt at gå regelmæssigt i sin lokale kirke på Frederiksberg.

”Jeg er opvokset i en almindelig kulturkristen familie, men da jeg fik børn, oplevede jeg en religiøsitet og blev glad for min lokale kirke og særligt en af præsterne,” fortæller han.

Da han fandt ud af, at præsten var blevet syg, og der skulle findes en afløser, fik han idéen til at stille op til menighedsrådet. Han ville gerne være med til at vælge den næste præst.

“Jeg kan huske, jeg kom ind til opstillingsmødet, og de kiggede vantro på mig og tænkte: ‘Hvad i alverden er det for en person, der kommer der?’ Men det gik over; de

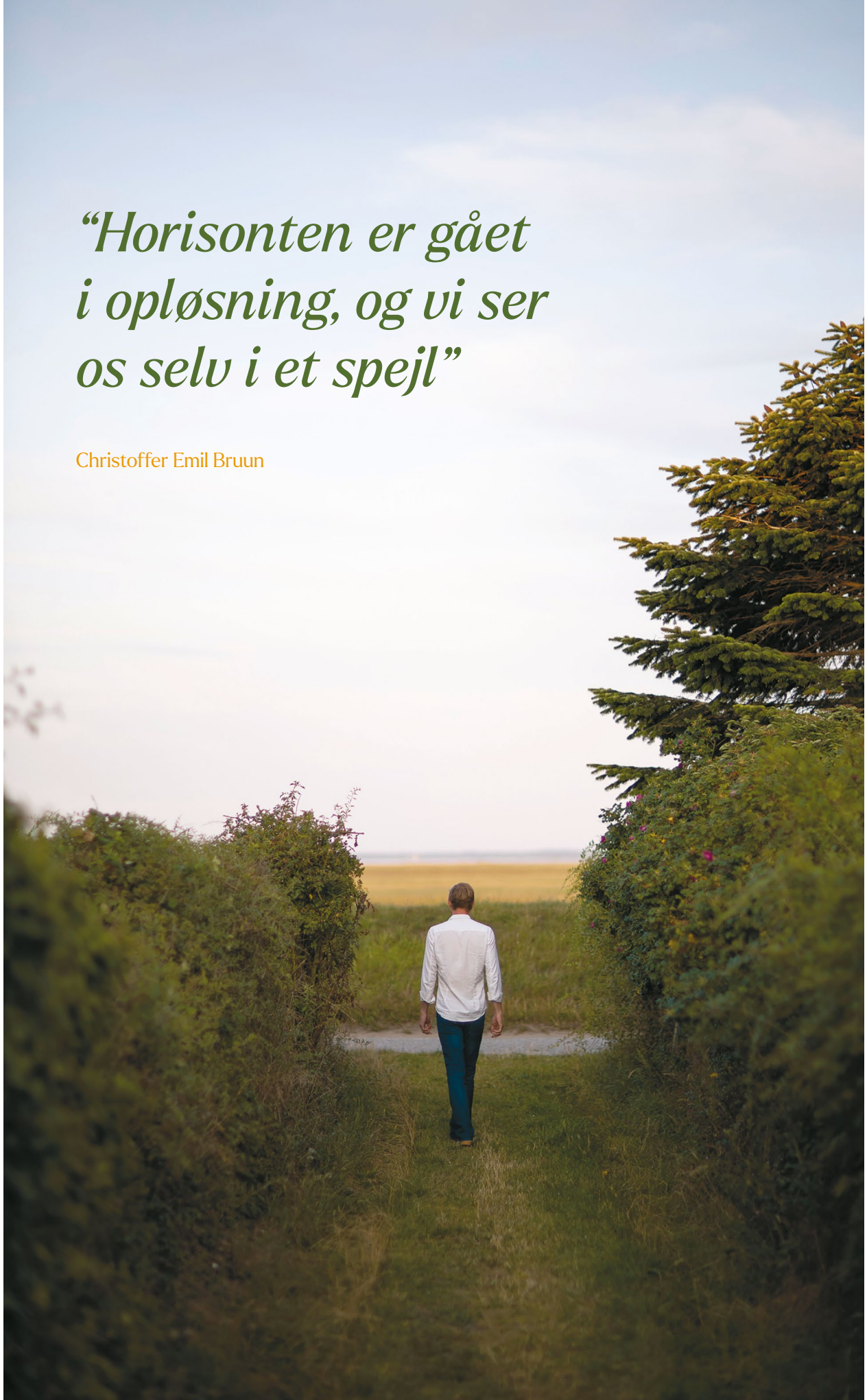
fandt ud af, at det ikke var et kup, men bare ren og skær interesse,” siger han.

Christoffer Emil Bruun betragter menighedsrådene som en enorm muskel i civilsamfundet. Nok den største ved siden af idrætsforeningerne, hvilket giver et stærkt og bredt mandat til folkekirken.

Menighedsrådsstrukturen har været med til at sikre, at vores kirke og vores kristendom er forbundet, og det er ret imponerende i betragtning af, hvor sekulært samfundet er, vurderer Christoffer Emil Bruun.

*“Horisonten er gået
i opløsning, og vi ser
os selv i et spejl”*

Christoffer Emil Bruun

En del af forklaringen er, at menighedsrådsarbejdet i Danmark er så praktisk.

“Jeg føler mig praktisk forbundet som en del af et lokalsamfund, hvor kirken er et af midtpunkterne. Men det er ikke i menighedsrådsarbejdet, at jeg får åndelige åbenbaringer. F.eks. har jeg været med til at vurdere, om præsten skulle have nye badeværelsesfliser hjemme hos sig selv. Det er jo en helt bizar situation, at der skal sidde nogle som mig og vurdere det,” siger Christoffer Emil Bruun.

Men han ser det som en styrke, at det ikke er så mystisk at sidde i et menighedsråd. Man skal jo netop ikke være teologisk kandidat for at være med, og på den måde får den danske folkekirke en unik folkelig forankring. Og den forankring bliver der kun mere brug for i de kommende år.

Horisonten går i opløsning

Det er altid vigtigt, at vi deltager i civilsamfundet i den udstrækning, vi nu orker det, men særligt i disse år, mener Christoffer Emil Bruun. Han ser nemlig en afgørende forandring i balancen mellem individ og fællesskab, fordi vi bliver tiltagende individualiserede.

“Det er vigtigt for det, man med et banalt ord kalder sammenhængskraften, at vi engagerer os i de fælles institutioner, som er i vores samfund. Og menighedsråd er en smadder god institution, fordi man

“Døden er det sidste urørlige, som mennesker ikke kan bestemme over. Hvis vi selv kan bestemme over den, vil det påvirke den måde, man ser på forholdet mellem sig selv og sin omverden på.”

Christoffer Emil Bruun

gør noget meget konkret for noget helt lokalt,” siger han og fortsætter: “Det konkrete og lokale er særligt vigtigt, fordi vi er ved at have en verden, hvor horisonten er gået i opløsning, og vi ser os selv i et spejl.”

Christoffer Emil Bruun ser en klar tendens i tiden til at vi navigerer efter os selv frem for efter en større idé eller fællesskabsfølelse. Et eksempel er, at vi i dag definerer køn ud fra, hvordan den enkelte føler sig. Det er ikke en udvikling, som skal bekæmpes, mener han, men der skal holdes fokus på horisonten for at opveje den rene individualisme.

Selv læser han to papiraviser dagligt, hvilket giver en både fysisk og åndelig horisont, fordi papirsiden er overskuelig, og en redaktør har udvalgt nyhederne.

“For de yngre generationer er det dumt, at jeg læser på papir, som bare skal brændes af bagefter. Det er svineri. Man kan jo bare læse det på nettet, men nettet er jo uendeligt og det er det, jeg mener med, at horisonten er gået i opløsning,” forklarer Christoffer Emil Bruun.

Aktiv dødshjælp bliver benzin på bålet

Christoffer Emil Bruun betragter individualiseringen som en del af en proces, der herhjemme startede med Georg Brandes' ide om en frigørelse af individet. Først blev vi forbrugere, nu er vi profiler, og snart risikerer vi selv at blive en vare, advarer han.

“Det var med en meget stor berettigelse dengang, men efter 150 år står vi nu overfor at overskride det ultimative yderpunkt, hvis vi indfører aktiv dødshjælp,” siger Christoffer Emil Bruun og slår fast, at “det vil være ulykkeligt for vores samfund, hvis vi overskrider den grænse.”

Døden er det sidste urørlige, som mennesker ikke kan bestemme over. Hvis vi selv kan bestemme over den, vil det påvirke den måde, man ser på forholdet mellem sig selv og sin omverden på. Særligt vil det gå ud over de yngre

generationer, fordi de i forvejen har det svært med at være mennesker i verden.

“Jeg tror, at det bliver som at hælde benzin på bålet, hvis vi indfører aktiv dødshjælp. Ikke i år, ikke i morgen, men om 10 eller 15 år. Så kan vi stå med et grundlæggende forandret samfund, hvor fællesskab og medmenneskelighed er blevet maltrakteret, ramponeret. Vi bliver simpelthen selvtilstrækkelige,” siger Christoffer Emil Bruun.

Selvom enkelte nok vil have glæde af at kunne vælge livet fra, så vil det få en katastrofal betydning for fællesskabet.

“Når selve den tanke nedfælder sig i vores kollektive sind, så vil det ikke kun være den med et handicap eller den meget syge, som får den tanke, at nu ligger jeg vist samfundet mere til last end godt er. Det vil også smitte af på andre, og det vil forstærke de psykiske problemer, som vi i forvejen har i vores samfund. Fordi det simpelthen vil læsse mere over på individet,” slutter han.

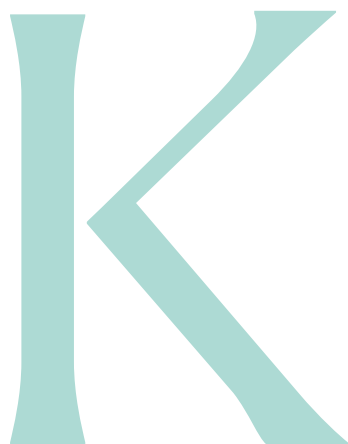

FOLKEKIRKEN ER
GUDSBENÅDET
MED ET KLART
FORMÅL

Folkekirken forpligter til fællesskab – og det er slet ikke så støvet, som det lyder. Det siger sociolog og adfærdsekspert Eva Steensig, som også forudser et gunstigt klima for folkekirken, hvis man bliver bevidst om sin rolle og om de moderne krav til kommunikation

Tekst: Marie de Fine Licht

Foto: Steensig Partners

limaet for folkekirken er gunstigt nu og bliver kun bedre de næste år. Det vurderer Eva Steensig, der er sociolog og ekspert i forbrugeradfærd. Hun hjælper med at forstå ændringer i menneskers behov som forbrugere, kunder, medarbejdere og borgere.

“Der sker en kæmpe refleksion i befolkningen, som handler om, hvad der er vigtigt i livet, og den er et opgør med præstations- og perfektionskulturen. Folk har for søgt sig med psykologer, mindfulness og meditation. Der har faktisk aldrig været en større søgen efter mening i befolkningen end i de her år,” siger Eva Steensig.

Efterspørgslen er altså på plads, mener Eva Steensig, men folkekirken er samtidig nødt til at gennemtænke sin rolle og kommunikere til det moderne menneske, hvis man skal blive ved med at fylde i danskernes hverdag.

“Det er vigtigt at forstå, at folk i dag sagtens kan sætte sig ind i et kirkerum, fordybe sig og så høre en eller anden buddhistisk inspirede guidet meditation samme aften, uden at man føler sig i konflikt med sig selv,” understreger hun.

Når et menighedsråd skal tiltrække nye medlemmer eller tiltrække frivillige til kirkens arrangementer, skal man være bevidst om, at man er i konkurrence med mange andre, der tilbyder meningssskabende fritidsarbejde for folk, der gerne vil gøre en forskel.

“Folk har rigtig mange steder, hvor de finder mening. Især hvis man ikke har et kristent udgangspunkt, hvilket der er rigtig mange danskere, der ikke nødvendigvis har. Det er ikke naturligt for dem at lede

efter svar på livets spørgsmål i en kirke,” siger Eva Steensig.

Folkekirken har dog noget helt særligt at byde på, som folk efterspørger i dag, vurderer Eva Steensig og fortsætter:

“Kirken har en sjælesørgerfunktion, som jeg godt kunne se have et helt nyt potentiale. Fordi det simpelthen er noget andet end det, som rigtig mange danskere har været igennem, og fordi det har en ikke-kommerciel renhed.”

Samtidig er det vigtigt, at man tilpasser sig moderne menneskers syn på tid og fritid. Vi er nemlig blevet mere selektive. F.eks. kan man i dag flere steder vælge at booke ‘stille klip’ hos frisøren, hvor man ikke behøver at konversere, mens man bliver klippet. Når vi kører i tog eller bus, snakker vi ikke sammen, men kigger på hver sin telefon. Det handler om tidsfordriv, men også om at vi optimerer vores tid som aldrig før og det skal menighedsråd tage højde for, hvis de vil tiltrække nye medlemmer, mener Eva Steensig.

“Når det kommer til fritid og frivillighed er den største dødssynd at spille folks tid. Menighedsråd beder jo både om tid og mental energi og engagement. Det er meget værd for danskerne. Det er faktisk noget af det allermost kostbare i folks liv.”

Nye standarder for kommunikation

“Når man skal have fat i nye frivillige, så er det vigtigt at forstå – og det er uanset, om man er en virksomhed eller en folkekirke – at der er kommet nogle nye standarder for, hvordan man kommunikerer,” siger Eva Steensig.

I den tiltagende konkurrence er det vigtigt, at folkekirken ikke forsøger at efterligne andre og f.eks. bliver bange for at bruge ord som Gud og Helligånden i sin kommunikation, råder Eva Steensig. Folkekirken er kendetegnet ved at favne meget bredt, men ifølge Eva Steensig adskiller den sig ikke fra mange virksomheder på det punkt.

“Folkekirken er jo gudsbenådet med noget af det, som rigtig mange virksomheder går og leder efter i øjeblikket, nemlig et klart formål,” siger hun.

Samtidig er der kommet et nyt grundniveau i forhold til, at man skal være til stede. Det handler blandt andet om kirkernes åbningstider og menighedsrådets tilgængelighed. Folk i dag har nemlig vænnet sig til, at man kan tilgå ting hele tiden, og de forventninger lægger man ned over alt og alle.

“Når det kommer til fritid og frivillighed er den største dødssynd at spille folks tid.”

Eva Steensig

“Hvis man ikke kan levere det, så er det vigtigt at lave en forventningsafstemning og kommunikere ud, at vi er kun så og så mange, så derfor har vi de her time slots, hvor vi er åbne,” forklarer Eva Steensig og fortsætter: “Så kan folk sagtens acceptere, at der kun er åbent om søndagen eller kun om aftenen, eller hvad det nu er. Men det er rigtig vigtigt, at man forholder sig til de forventninger, der er.”

Endelig er det afgørende, at man afprøver nye kommunikationskanaler og bevæger sig ud af sine vante cirkler. Ifølge Eva Steensig ender alle fællesskaber med at have nogle lukkede kredsløb, hvor man kommunikerer med hinanden, og man er enige. Det er farligt, for på den måde får man aldrig nye medlemmer ind.

Fællesskab og forpligtelse bliver in

Der har længe været en tendens til individualisering, hvor det hele

har handlet om at være unik, og fællesskaber blev brugt som afsæt til at vise sig selv frem. Men ifølge Eva Steensig begynder man faktisk at se, at danskerne i højere grad søger tryghed og ly i fællesskaber. Det er især lokalt forankrede fællesskaber, der giver en oplevelse af at høre til, og det er en gylden mulighed for kirker og menighedsråd, mener Eva Steensig.

“Der må godt være lidt lim på, og det må godt klistre lidt, for folk har faktisk lyst til at være en del af det sted, de bor,” siger hun.

Det klistrede billedsprog hænger sammen med, at der er en voksende forståelse i befolkningen af, at ret og pligt hænger sammen. Mange steder bliver man i det offentlige system blæst bagover af borgernes krav og forventninger.

“Der er en stor grådighed, men der kommer jo også en modreaktion på et tidspunkt,” forudser Eva Steensig og fortsætter: “I frem-

tiden kommer vi til at tale meget mere om ansvar og forpligtelse.”

Forstå kirkens rolle og indgå en pagt med medlemmerne

Hvad skal man så gøre, hvis man sidder i et menighedsråd og gerne vil tilpasse sig moderne mennesker og kommunikere til tiden? Eva Steensig mener, at rigtig mange menighedsråd vil få meget ud af at reflektere over, hvad for en rolle, de skal spille i folks liv. På den måde bliver man mere klar i sin retning, og det er jo tit problemet, når man har med en masse frivillige kræfter at gøre. Der er en masse ideer, og hvordan sorterer man i dem? Hvordan vælger man fra?

Når man har en klar rolle, kan det udvikle sig til en pagt med kunder eller medlemmer, forklarer hun og kommer med et godt eksempel:

“Under corona var der en frisør, der sagde; ‘min rolle er at holde mine kunders hår lækkert, og det skal jeg på en eller anden måde gøre, selvom mulighederne har ændret sig. Det kan være, jeg sender inspiration ud via sociale medier. Det kan være, at jeg sælger produkter til kunderne.’ Den frisør havde en klar rolle og en pagt med sine kunder, som ikke blev brudt, selvom alt lukkede ned,” fortæller Eva Steensig.

Det lyder egoistisk, men det har det altid været

Man kan måske indvende, at markeds kræfter og egoistiske motiver ikke hører hjemme blandt folkekir-

kens frivillige. Men Eva Steensig er uenig.

“Man skal ikke tro, at fordi man er motiveret af, hvad man selv får ud af det, at så er man egoistisk,” siger hun og fortsætter: “Jeg kunne egentlig godt tænke mig at udfordre de mennesker, der siger, at de engagerer sig helt altruistisk, fordi de har fået noget ud det. Enten har de fået en mening eller måske en god ven. Jeg nægter at tro på, at det er fuldstændig uegennyttigt.”

Selv når de lokale fællesskaber fremover vil spille en større rolle, hænger det sammen med et bevidst personligt valg, forklarer hun. Det nye er, at vi er meget bevidste om det.

“Vi ved godt, at vi lever i en super selvoptaget kultur, hvor det hele handler om likes på Instagram. Men vi vil gerne fællesskabet,” slutter hun.

MENIGHEDSRÅDSVALG 2024

VALGFORBEREDELSE

SÅ ER DET IGEN TID TIL VALG!

VALGBESTYRELSE

ANNONCER

OFFENTLIGT ORIENTERINGSMØDE

BLIV KLOGERE PÅ HVAD MENIGHEDSRÅDET ER, HVORDAN VALGET FOREGÅR OG HVORDAN DU STILLER OP

REKRUTTERING

JEG BRENDE FOR AT SIDDE I MENIGHEDSRÅDET

HEJ! VIL DU STILLE OP TIL MENIGHEDSRÅDSVALGET?

MENIGHEDSRÅDSVALG

VALGFORSAMLING

KANDIDATER STILLER OP

DEBAT

AFSTEMNING

VI ER ENIGE

JEG VIL GERNE

SCENARIO #1

SCENARIO #2

ANNONCER

MENIGHEDSRÅDET ER VALGT

STEMMESEDLER

KANDIDATLISTE

DER INDLEVERES KANDIDATLISTE SENEST 4 UGER EFTER VALGFORSAMLINGEN

AFFØRNINGSSKED

KONSTITUERING

1. ARBEJDSDAG

VIGTIGE DATOER

14. maj Orienteringsmøde

17. september Valgforsamling

19. november Evt. valg

Vigtigt at opfordre til at stille op!

Tekst: Ulla Thorbjørn Hansen, biskop over Roskilde Stift

Jeg håber, at rigtig mange nye kræfter vil komme til og engagere sig i vores fælles folkekirke. Der er brug for alle gode kræfter. Husk derfor som frivillige, valgte menighedsrådsmedlemmer, præster og ansatte ved kirken at opfordre gode folk, I møder, til at stille op.

Selv blev jeg faktisk for ikke så lang tid siden opfordret til at stille op til menighedsrådsvalget af en graver, der kunne fornemme, at jeg var interesseret i kirken. Hun havde åbenbart ikke hørt, at de andre talte om, at biskoppen var kommet på besøg. Da jeg smilede lidt af hendes forslag, gentog hun sin opfordring – og jeg måtte sige, at jeg ikke var sikker på, at det var muligt for en biskop på den måde at engagere sig i ét menighedsråd fremfor de andre i stiftet.

Derefter kunne jeg ikke andet end at rose hendes ihærdighed og vilje til at skaffe nye menighedsrådsmedlemmer. For mig står det som et eksempel til efterfølgelse. Hun var ikke bange for at invitere en fremmed ind i fællesskabet, og det er vejen frem. Bliv endelig ved med det! Nye menighedsrådsmedlemmer skal inviteres til at stille op.

Valgforsamlingen finder sted den 17. september, og allerede den 14. maj kan man komme til offentlige orienteringsmøder i næsten alle sogne, hvor man kan høre mere om, hvad det vil sige at blive valgt ind i et menighedsråd. Så inviter endelig naboer, venner og bekendte med! I pastorater med flere sogne, hvor der ikke er fælles menighedsråd, kan orienteringsmøderne holdes på andre dage i den samme uge.

Charlotte Dybdahl Winther
har været sognepræst i Køge Kirke – Sct. Nikolai i 14 år.
Det har hun, fordi det er fedt at være kirke og fedt at være
præst i Køge, fortæller hun.

Det er fedt at være kirke i Køge!

På en måde har det altid været byens kirke. Det bærer selve bygningen også præg af. Det er ikke konger, der har bygget den, men folk i byen,” siger hun og fortsætter:

“Køge er en meget driftig by. Der foregår utrolig mange ting, folk sætter ting i gang, og der er foreninger og et stort fællesskab, som kirken også vidner om. Selve alterbilledet viser det faktisk meget fint, fordi det er nadveren og fællesskabet, der er i fokus. Det, at man har så stor en kirke, vidner også om, at man vil noget i Køge,”

understreger Charlotte Dybdahl Winther.

Efter sigende bad en konge i 1600-tallet køgeborgerne om at skrue lidt ned for nybyggeri og udsmykninger. Det blev simpelthen for meget rigdom at være vidne til for de andre byer i nærheden. Men Køges vækst og udvikling er ikke kun historisk – den fortsætter den dag i dag, fortæller Charlotte Dybdahl Winther.

“Vores sogn vokser, og der vil komme omkring 3.000 mere inden for de næste få år. Derfor har vi også fået en ekstra præst. Og Ølsemagle-området spås at blive Køges Manhattan!”

De seneste år har kirkens præster, medarbejdere og frivillige arbejdet målrettet på det, de kalder “Åben kirke.” Charlotte Dybdahl Winther forklarer, at køgeborgerne egentlig altid har været glade for deres kirke, men de har måske ikke brugt den så meget.

“Derfor har vi bevidst arbejdet på, hvordan vi kan være en del af byen. Så når Handelsstandsforeningen holder længe åbent, jamen, så skal vi selvfølgelig også have åbent, ikke? Og det fede ved det er, at nu er foreningerne selv begyndt at henvende sig til os og spørge, om vi ikke vil lave noget sammen,” siger hun.

Jubeluge markerer kirkens 700-års jubilæum

Køge Kirkes 700-årsjubilæum skal fejres med manér i 2024.

“Vi er inspireret af Bibelen, hvor man udråber et jubelår. Så vi har udråbt en jubeluge, hvor vi i ugen op til pinse fejrer jubilæet hver dag. Hele ugen vil der være arrangementer, hvor vi tager det, vi er gode til at lave i kirken og forstørrer det op,” fortæller Charlotte Dybdahl Winther.

Programmet for Køge Kirkes jubeluge er i skrivende stund ikke helt på plads, men kommer til at indeholde drop-in-dåb og drop-in-vielser på samme tid, kirkeyoga med livemusik fra cello eller harpe, en kæmpe børneguds-tjeneste med pølsevogne foran kirken, aftensang med pianist og tv-vært Mathias Hammer, natkirke, standup med komiker Carsten Bang, koncert med kirkens populære kor og til sidst et brag af en festgudstjeneste.

For detaljeret program se www.koegekirke.dk/

Foto: Søren Andreassen og denstoredanske.lex.dk

Hvad ved du om Køge Kirke?

1 Fra hvilken tv-serie kender vi Køge Kirke?

- A Rejseholdet (*Gidseldrama, hvor Nikolaj Lie Kaas holder præst og dåbsbarn fanget i kirken*)
- B Matador (*Korsbæks Vor Frue Kirke, hvor Ellen Skjern bliver gift og Elisabeth Friis spiller orgel*)
- C Forbrydelsen II (*Sarah Lund finder præsten overfaldet i sin kirke*)

2 Hvilket udtryk siges at stamme fra gravene i kirkens gulv?

- A Stenrig
- B På gravens rand
- C Stinkende rig

3 Hvad har kirketårnet i Køge Kirke også været brugt til?

- A Fyrtårn
- B Udråbning af årets "Køgehøns"
- C Rapelle DM

4 Hvordan blev kirkens døbefont besudlet for 400 år siden?

- A En dreng tegnede sjofle tegninger på den
- B En kvinde tissede i den
- C Præsten døbte en svensker

5 En af figurerne på prædikestolen fra 1600-tallet er utraditionel. Hvilken?

- A En træsko
- B Billedskærerens ansigt
- C Tycho Brahes astronomiske sekstant

6 I hvilken film med Ebbe Langberg og Ghita Nørby ser man ofte Køge Kirke?

- A Landsbypræsten
- B Landsbytossen
- C Landsbylægen

Find svarene på side 3.

“Menighedsråd styrker fællesskabet og giver horisont”

Christoffer Emil Bruun, historiker, trosredaktør på DR og medlem af sit lokale menighedsråd
Læs interview på side 4-7

Sæt kryds i kalenderen

Stiftsdagen 2025 bliver

lørdag 15. marts 2025

kl. 10.00-17.00

Roskilde Domkirke

Roskilde Kongrescenter

ROSKILDE STIFT

Udgiver:
Roskilde Stift,
Stændertorvet 3A,
4000 Roskilde
+45 4638 1920
www.roskildestift.dk

Ansv. redaktør Søren Lagoni:
soml@km.dk | +45 3033 9941

Redaktion: Marie de Fine Licht

Korrektur: Lisbeth Grønberg

Layout & illustration: Itkin grafisk | itkin.dk

Tryk: StiboComplete

Papir: MultiOffset®

Oplag: 1.000

Forsidefoto: Køge Kirke

Abonnement, Roskilde Stift:
kmros@km.dk | +45 4638 1920

Palladius online: roskildestift.dk/palladius

SoMe: Følg os på Instagram, Facebook og LinkedIn

Magasinet Palladius udsendes på vegne af stiftet og biskoppen – og betales af Stiftsrådet

Titel: Palladius (Trykt udg.)
ISSN 2794-7068

Titel: Palladius (Online)
ISSN 2794-7076

